

Az ördögök házába került leányok

Egy asszonynak két leánya volt, édes és mostoha. A mostohát világba küldte, sütött neki hamuból pogácsát útra. Ez egy erdőben egy házikóra talált, a házikóban pedig egy cicka és kakaska laktak, ezek evegették a pogácsáját. S valahányszor kértek, adott nekik, mindig azt mondták:

– Jótettedért jót várhatsz!

Éjfél tájban zörgettek az ajtón az ördögök, s ilyképpen szóltak:

– Tányér talpam, loncsos farkam, széplány mátkám, nyisd ki az ajtót!

– Jaj, édes cickám, kakaskám, mit feleljek?

– Majd felelünk mi érted!

Háromszor szóltak az ördögök, a cicka és kakaska ugyanannyiszor azt felelte, hogy addig nem nyitja meg a leány az ajtót, míg vásznat nem szőnek, drága ruhákat nem hoznak. Az ördögök mindent hoztak. Mikor már be kellett volna jönni az ördögöknek, a kakaska elkukorikolta magát, s mivel a kakasszónak ilyen hatalma van, az ördögök szurokká váltak. A mostohaleány ekként megszabadult, a drágasággal hazament.

Az édesleány megirigylé a sok holmit, az anya még jobban, elküldé tehát őt is, sütött neki zsíros, töpörtős pogácsát, s ez szinte odaért. A cicka és kakaska szinte kért tőle:

– Jótettedért jót várj!

De ez eltaszigálta őket. Az ördögök is eljöttek:

– Tányér talpam, loncsos farkam, széplány mátkám, nyisd ki az ajtót!

– Jaj, cickám, mit feleljek?

– Eb adjon tanácsot! Nem adtál kalácsot!

Háromszor is mondták az ördögök, ekkor berohantak, szétboncolták, bélét a létrákra terigették, arcát kivicsorítva az ablakba tették, lábát a kemencébe, mintha tapasztott volna.

Az anyja jött meglátogatni harmadnapra leányát, megörült messziről, mert a beleket fonalaknak nézte, s úgy látta, hogy leánya az ablakból kinevet; mikor bement, azt hitte, hogy leánya tapasztással van elfoglalva, de csalódott.